

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

Stockholmd. 6 Nov. 1807.

Min Nädiga!

Da jag nu har den äran i Eric Ekmansons väg
när öfversända den tredje Westens tillika med dess
Bref, kan jag ej neka mig det nöjet att själv falla be-
svärlig med ett dylikt. Min första skyldighet är att
tänka för den vackra present jag från Min Nädiga
erhållit i Grays Hjemmets University. Jag äger Grays
Poems och har den läst den många gånger med roelse
men alldrig med den som nu intog mig. Anledningen

gen till dess sändning, ätänkan af att ett nedgångs
offer kånhandade sunnit en Beskyddare, mera i den
Viltra Beskyddarinna som skickat den, hennes egen
hand på samma papper -- allt gaf nu detta Scen
ett värde som jag alltid för funnit det äga. För
dyrbart concolut skall jag förvara det - jemte den
Krans min Närliga för länge sedan skickat mig
och för hvilken jag gärna vill försaka alla Aca-
demiska Kransar. Ja, jag trotsar alla mina
Ungäsvänner och Witterhetsidkare att kunna
framvisa en sådan Belöning - och en sådan
Belönarinna. Forlåt mig att jag är så litet
delicat, att jag fritt yttrar hvad jag tänker - men
jag är för stolt af att äga begge dessa, för att
ej gloriera mig deraf.

Jag beklagar oändligern att jag ej fick den
äran se Min Närliga här i sin Herr Manns
Sällskap, som alltid är välkommen, men dubbelt

da han följes af sin Fru. Men jag fruktar, att Stock-
holmen på något sätt försyndat sig emot Ellen & Nädliga
som icke på så lång tid låtit oss få det något träs
Henne här. Men mycket jag beklagar att jag som
rasej fick den äran uppvakta vid genomresan
kan jag nu ej säga. Gläder jag ej kommit så fent
till Norrköping, (klockan elva) så skulle jag wisst
infunnit mig, men som jag vid denna tid ej ansåg
det passande att öfverraska någon Dame, utom
tvenne - min Glesster och min SångGudinna -
som ej så nogra räknas med mig, så bestol jag
att vänta till Morgonen derpå. Tröttheten af
Resan, emedan vi rest hela Nattens frut, och
den ovanliga värmen gjorde att vi förr wak-
nade klockan 9 följande morgon, då wagnen
had föresynd. Men hade jag kunnat förmö-
da att Min Nädliga ej i höft skolat komma
till Stockholm - i sanning jag skulle infunnit
mig, så wäl jag äw war - och lik Aftred hot

tracreeon klappat på och bett så ömt att få släppas
in. Men jag ber ödmjukast att liknelsen icke full
följes längre.

Som jag är van att all för illa betala mina vittna
skulder således höb min Nådiga, läres det ej för-
falla besvärligt, att jag äfven nu gör det. — då jag
vägar i stället för en bit af Gray skicka en bit af
mig själ, som tyvärr icke är någon god bit. En Dag
till till min Sjotergrä hennes Namnsdag skulle ej be-
ra lof att visa sig för min Nådiga, helst sedan jag
andars renskrifningen, (vid åtanhan af den fina Doma-
rinna inifrån hvilken den skall parera) gjort några
ändringar som redfatta dess till egenhet af klara
— om ej jag först wiste att Min Nådiga förlät
både det ena och andra åt

S:ro

Ödmjukaste Tjenare

P. M. Mellmark

P. S. Jag ber om min ödmjuka compliments för Mr. Grosshans